

בלדה על כחול הזקן

היסטוריה קלינית

כחול הזקן, מסופר באגדה ישנה, נשא הרבה נשים, והיה קובר-חיים בכתלי ביתו.

1. פחול הזקן יושב בגן העיר תחשבו על פחול הזקן יושב בגן העיר מסתפל בבעלי זקנים אחרים. מה הנא רוצה הוא רוצה איש מחליק רמות על זקן מיתרים רפויים מנגינות הורסות פנימה פתע צונה מת. זקנו עכשיו פרא- זיכרון תלוש עכשיו זקנו צרור זרדים צרור זרדים נישאים ברוח. כחול הזקן יושב בגן העיר ויודע בכל פרודה מפרודות גופו מה זה מוות זה למה שזקנו מכחיל זקנו מכחיל מאימה אילו יכול היה נהמה! הוא חוזר הביתה אל האשה שהוא אוהב.

2. קיר ראשון זקנו מכחיל מאימה והו חוזר הביתה אל אשתו. מחר אולי תהיה שמנה אולי מחר היא תתחיל לדבר צרפתית. הוא פוחד. הוא רוצה אותה כמו שהיא עכשיו — והוא פשוט מכניס אותה לקיר.

3. זקן אדום לכחול הזקן טכן שהיה צובע זקנו אדום. עכשיו הוא אדמה. כחול הזקן מזיע בשנתו אימה וקור חולם שהוא נופל אל תוך שדה פרחים. ואף פרח אינו זוכר את שמו. הוא נופל אל תוך אהבתו החדשה כמו אל בור של מוכב שחור.

4. גולגולת צוחקת בפראות לפחול הזקן היה טכן אחר גם הוא ישב בגן העיר. טכן שהיה מטפח את זקנו השחור בקפידה והיתה לו כל חייו אשה אחת ויחידה. עכשיו הוא גולגולת צוחקת בפראות עד כמה שגולגולת יכולה משהו. פחול הזקן מבין יותר ויותר. הוא כבר מתחיל לחצוב גומחה שנייה בקיר. מנסה בשלישית וברביעית — יותר טוב קבורה בקיר מגמורה גלב. הוא חוצב וחוצב וחוצב מפסל את נשיו לתמיד ממשיך לקוות. עכשיו הוא מתחיל לחשוב על הרחבת ביתו.

5. פחול הזקן מצלם פחול הזקן מצלם את נשיו במצלמה מוצצת. הנה הן נובטות הנה הן נובלות

הנה הן חמות הנה הן קרות בקירות.

6. אמפטייה אני מבינה את פחול הזקן. חרוזי זיעה לצווארו בלילות בשרו מתאמץ לנצח את האבן. שם נשים סביבו כמו ורדים ורודים-לוהטים.

יורה בתאוה במעופה לצוד שבעים ציפורים באבן אחת. רובה אהבתו קצר-טווח. כל יום אביב כל יום סתיו ובסתיו הן נוטרות, חומות. אני מבינה את פחול הזקן: מקפיא עמוקות אהבה. בכתלי ביתו מוזיאון שעווה.

7. פחול הזקן פקבר-תודעה זקנו מתארך ומסתבך מקננים בו אוז ותרשתת זקנו מאפיל והולך תהומות בסגול פרוע פחדים נפערים פלוע נסגרים כמלתעות

לא יכול להסתכל לפחדים עניינים, הוא סוגר מהר את המוח. סותם גולל בקיר על אפשרות הידיעה פחול הזקן משתמש בנשים כבאמצעי-מניעה.

8. מידת הצדק לפחול הזקן מגיע שיפגוש פחולת זקן!

9. ושוב הוא יוצא קרות וחיוורות קבורות בקירות ובין קבורה לקיר בין קיר לקבורה הוא רואה עצמו כרווק. נדמה לו שהוא חי בדירה סטנדרטית עם שני כיווני אוויר. לפעמים הוא מקיש מקטרת כבוייה בקיר וחקיר משמיע צליל של בנייה מעולה. יום אחד הוא יוצא, שוחר פעולה.

9 א' הערה פסבדו-קלינית אין לו תפיסת רצף. אין לו תפיסה סריאלית. אין לו תפיסה המשכית. שאחרת היה רוצה סידרה ארוכה זקופה ודוממת בקיר.

10. אלטרנאטיבה אפשרית תיחמום: אולי פוחלצים יעמדו סביביו עופות

לילה עייפות באופל יסתכלו נוכחן ללא זיע ובלי זיעה ככה לא מאיימות, אפשר לנעוץ בהן סיכה מסמר סכין לרוקן אהבה למלא גבבה למלא פלצות לנעוץ בפניהן עין-זכוכית רושמת בתאוה ראשונה לזנג נוצות רוחפות של זיקפת הלב אנלי באמת יפחלץ פוחלצות.

11. פחול הזקן פשכחן לא יכול לשאת משקל של זימרון. סוף אשה הוא סוף זימרון. תמיד מתחיל מהתחלה. החושך נקרע מן החושך כמו נתח מן הבשר החי. שיכחה היא גב גמל היא שיכחה מודעות היא קט, קט גישא ברוח פרא זימרון תלוש. לו היה שולח קרו אחת דקה של תודעה אל ערימת קשירנשיו היתה פורצת דליקה קשה.

12. חלום מודחק רוח-לחישה בוחשת בתחרת וילון סרוגה מילמול החדר חלול עין זהירה בוחנת קיר: ריצוד זעיר הולך בו, כעווית של שריר אדוות הקיר עכשיו סדק נפער בקול ניחר נשים בשיר איום אגרוף מטיח עמום בתלים נטרפים אגרופים — — — חיתוך לדממה. פחול ארוג בעמוק אימה. מקיץ, פחול זקן דוחף חלומה איומה לקור. (יש קיר מיוחד לחלומות). בפוקר נושך תפוז רענן לא חושך. לפתע מזמין — מה פתאום? — סיד לסייד.

13. אופטימינות מופרזת פחול הזקן מרופד אהבות במאונך ובינתיים בשרו כמה למשהו חי חם מאוון. מחליק בין פתליו ממולל בכחוליו נע בין מלמול בשרים מאצבע בתוך זקנו באופטימינות חדשה.

רעד פואב עולה מתוך קירות העולם הקירות מוורידים וחללכים ותאבן חולכת וחיה.

מ. רובננקו

סוכנות ביטוח בע"מ

מברך את כל ידידיו, קהל מבוטחיו וחברות הביטוח

בשנת כל טוב

טל' 02 13 61, 62 48 25/6
תל-אביב רח' אלנבי, מס' 78

ספר חדש!
"לכל איש יש שיר-ערש משלו" —
שלך תמצא בספר חדש זה!
אנתולוגיה

אונטער יאנקעלעס וויגעלע

(מתחת לעריסתו של יענקל'ה)
מקובצים ונבחרים עלי-ידי המשוררים
בנימין כץ וברכה קופשטיין

זה עתה יצא לאור ספר שירה, מבחר של מאות שיר-ערש, חלקם במנגינות, פרי יצירתם של 236 משוררי יידיש במאה השנים האחרונות — פניני הספרות היהודית. תופעה יחידה במינה.

מחיר הספר בארץ: 80 ל"י
פארלאג שלום — ת.ד. 2085 תל-אביב

ע ק ד

הופיע:

"הבלדה מכלא רדינג", מאת אוסקר ויילד, בתרגומו של יעקב אורלנד.

כמו כן ניתן להשיג את תרגומו של יעקב אורלנד ל"רובעיאת" מאת עומאר כיאם ו"אודיניס" מאת פ. ב. שלי.